

ת"פ 22656/08/19 - מדינת ישראל נגד יובל ישראל סלומון

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 22656-08-19 מדינת ישראל נ' סלומון

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יובל ישראל סלומון

החלטה

לפני בקשה להפרדת אישומים בהתאם להוראת סעיף 88 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ").

רקע

1. בתאריך 11.8.19 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום הנושא שני אישומים שבכל אחד מהם מיוחסת לו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. באישום הראשון נטען כי בתאריך 29.11.18 סמוך לשעה 11:08, על רקע סכסוך שפרץ בינו לבין שכנו תומר לנדה (**להלן: "השכן"**) בנוגע לנזק אותו גרם לרכבו של השכן, איים עליו הנאשם בכוונה להפחידו או להקניטו, בכך ששלח אליו מסרונים בהם כתב לו ש"**מי שמפריע נדרס"** וכן: "**כמו שאתה יודע, אני בן אדם מניאק, הבנת? המילה שלי זהב, אני אומר ועושה נקודה"**.
3. באישום השני נטען כי בתאריך 9.3.19 סמוך לשעה 10:07, על רקע של סכסוך ירושה, איים הנאשם על אחיו טל סלע (**להלן: "האח"**), בכוונה להפחידו או להקניטו, בכך ששלח אליו מסרון בו כתב: "**...תעשו תשובה, תחשבו בכמה בא לכם לפצות אותי עוד השבוע ביום רביעי זה כבר יהיה מאוחר מדי, יה בן אלף זונה, יה מזדיינים אני יקרע לכולכם ת'תחת"**.
4. בפתח הדיון שנקבע לצורך מתן תשובת הנאשם לכתב האישום, העלה בא כוחו טענה מקדמית שבמסגרתה בקש כי אעשה שימוש בסמכותי לפי סעיף 88 לחסד"פ ואורה על הפרדת האישומים בתיק זה.

5. המאשימה מתנגדת לבקשה.

נימוקי הבקשה

6. את בקשתו נימק ב"כ הנאשם באלה:

- א. הקשר היחיד בין שני האירועים נושאי האישומים השונים מתבטא בכך שבעקבות שניהם מיוחסות לנאשם עבירות איומים.
- ב. מדובר בשני אירועים נפרדים שארעו במועדים שונים, כלפי מתלוננים שונים וממניעים שונים, וגם תכני האיומים שלטענת המאשימה הושמעו כנגד כל אחד מהמתלוננים, שונים המה.
- ג. עדי התביעה בשני המקרים אינם אותם עדים, קו ההגנה של הנאשם לגבי כל אחד מהמקרים שונה, כל אישום כשלעצמו "צולע", ולכן אין מדובר במקרה המצדיק את איחוד האישומים, גם לא מטעמים פרקטיים.
- ד. המטרה היחידה שלשמה אוחדו האישומים במקרה זה, היא השחרת פני הנאשם כדי שבית המשפט יחשוב שהוא "מאיים סדרתי" ולא כך הם פני הדברים.
- ה. הפגיעה שתיגרם לנאשם היה וכתב האישום יוותר על כנו, תהא גדולה מן הנזק שייגרם, אם בכלל, למאשימה, לבית המשפט או לאינטרס של גילוי האמת.

עמדת המאשימה

7. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי:

- א. סעיף 86 לחסד"פ מאפשר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד הם מהווים פרשה אחת.
- ב. על פי ההלכה הפסוקה "די בקיומו של חוט מקשר, אף אם מדובר במעשים נפרדים מבחינת הזמן והמקום".

ג. בית המשפט יהא רשאי להורות על הפרדת אישומים רק מקום בו קיים חשש כי יכולת הנאשם להתגונן תקופח באופן חמור, וכבר נפסק כי: "ככלל ובהעדר בסיס ממשי לקיום חשש שבירור האישומים במאוחד עלול לפגוע בהגנת הנאשם, אין בית המשפט שועה לטענה כי בעצם צירופם של אישומים המבוססים על עובדות דומות, יש כדי להשחיר את פני הנאשם ולפגוע בסיכוייו שגרסתו ביחס לאישום זה או אחר תזכה לאמונו של בית המשפט" (ר' בג"צ 5283/98 חד'ר נ' שופטי בית המשפט המחוזי בירושלים).

ד. לא רק שאין פגם בצירוף האישומים שבוצע במקרה זה, אלא שלבירורם במאוחד יש גם יתרונות בולטים, הן מצד שיקולי היעילות והן מצד היכולת להגיע לחקר

התייחסות ב"כ הנאשם לטיעוני המאשימה

8. בהתייחסותו בכתב לטיעוני המאשימה, טען ב"כ הנאשם כי עצם העובדה שזו מבססת את עמדתה על פסק דינו של בג"צ משנת 1983, יש בה כדי לחזק את טענתו לפיה היא נוקטת בפרקטיקה פסולה שהיתה מקובלת בתקופה שלפני המהפכה החוקית בכלל וההכרה בזכויות נאשמים בפרט.

9. עוד טען ב"כ הנאשם כי המאשימה לא הסבירה כיצד יענה הצירוף על שיקולים של יעילות ו/או היכולת להגיע לחקר האמת ולכן מדובר ב"סיסמאות ריקות מתוכן".

דין והכרעה

10. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולהוראות החוק והפסיקה הרלבנטיות, מסקנתי היא כי דין הבקשה להידחות.

ואלה נימוקי:

· סעיף 86 לחסד"פ הנושא את הכותרת "צירוף אישומים לכתב אישום אחד", קובע כי: "מותר

לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; ...".

בבג"ץ 5283/98 חד'ר אליו הפנתה ב"כ המאשימה בתשובתה, נקבע כי אישומים המבוססים על "אותן עובדות" הם כאלה העוסקים "בגזרות שונות של פרשה אחת"; כי מה שמאפיין אישומים המבוססים על "עובדות דומות" הוא "...דמיון' מבחינת העובדות, להבדיל מדמיון מבחינת טיב המעשה ואופיו", וכי "סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת" הם "מעשים נפרדים מבחינת הזמן והמקום, שקיים ביניהם חוט מקשר ההופך אותם לפרשה כוללת אחת". לגבי המונח "פרשה אחת" נקבע כי מדובר במונח גמיש, וכי הגבולות של מה שייחשב ל"פרשה אחת" ייקבעו על פי אופיים וטיבם של המעשים המתוארים בכתב האישום (ר' ת"פ (מחוזי-ים) 1256/01 **מדינת ישראל נ' כהן**).

- הן בהחלטה על איחוד אישומים והן בהחלטה על הפרדתם, יש ליתן את הדעת לשיקול של מניעת עיוות דין, וזאת חרף העובדה ששיקול זה מוזכר באופן מפורש רק בסעיף 90 לחסד"פ (ר' ת"פ (מחוזי ת"א) 25181-07-15 **מדינת ישראל נ' לוי**).
- בחנתי את עובדות שני האישומים עליהם מתבסס כתב האישום שלפני ואת רשימת עדי התביעה, ולא מצאתי בסיס ממשי לטענה בדבר פגיעה אפשרית בהגנת הנאשם. דעתי היא כי מדובר באישומים מבוססים על "עובדות דומות", שכן בשניהם מתוארים מצבים בהם נטען כי הנאשם איים על אנשים המוכרים לו (שכנו ואחיו) והוא עשה כן תוך שימוש באותו אמצעי, דהיינו אמצעות שליחת מסרונים, כשברקע עומדים סכסוכים. גם אם מדובר בסכסוכים שאופיים שונה, בשני "מאויימים" שונים שאין ביניהם קשר ובפער זמנים של כ- 3 וחצי חודשים, אני סבורה כי מדובר באירועים שהם דומים במהותם, דמיון העולה על השוני ביניהם, ולכן ניתן היה לצרפם בכתב אישום אחד.
- זאת ועוד, רשימת עדי התביעה כוללת את שני המתלוננים - השכן והאח ושני חוקרי משטרה, ועל פניו נראה כי מדובר בתיק לא מורכב, ששמיעת הראיות בו יכולה להסתיים בדיון אחד.
- אשר לטענה בדבר השחרת פני הנאשם - אין לי אלא להפנות לאותם דברים אליהם הפנתה ב"כ המאשימה בתגובתה - אלה שנכתבו בפסק הדין של בג"צ בעניין חד'ר ולפיהם "**ככלל, ובהעדר בסיס ממשי לקיום חשש שבירור האישומים במאוחד עלול לפגוע בהגנת הנאשם, אין בית-המשפט שועה לטענה כי בעצם צירופם של אישומים המבוססים על עובדות דומות יש כדי "להשחיר" את פני הנאשם ולפגוע בסיכויו שגרסתו ביחס לאישום זה או אחר תזכה לאמונו של בית-המשפט**".

11. סוף דבר ומפני כל הנימוקים שפורטו לעיל, הבקשה נדחית.

תשובת הנאשם לכתב האישום תינתן ביום 17.2.20 בשעה 09:00.

המזכירות תזמן את הצדדים, ב"כ הנאשם יודא התייצבותו ויומני יעודכן בהתאם.

ניתנה היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.